

[Ole Espersen]

sætlige og det uagtsomme, og hvad der vejer mest.

Til fru Inger Stilling Pedersen vil jeg sige, at det, vi foreslog i 1987, var det, som Kristeligt Folkeparti nu efterlyser, nemlig at hvis man vil have mulighed for en øget sanktion, må man lave en mellemting mellem drab og det helt uagtsomme, hvor der ikke er spirituskørsel, og så forhøje rammerne her, altså strafferammerne, ikke varetægtsfængslingen. Det var præcis det, vi foreslog sidste gang, og som fru Inger Stilling Pedersen nu efterlyser. Men også det kan vi naturligvis tale om i Retsudvalget.

Svend Aage Jensby (V):

Det er nævnt af de tidligere ordførere, at ministerens lovforslag indeholder to hovedelementer, øget anvendelse af varetægtsfængsling i spritsager med uagtsomt manddrab forbundet med det og en ændring af § 847. Lad mig sige et par bemærkninger om den sidste bestemmelse først.

Det har glædet mig at høre, at de tidligere ordførere, i særdeleshed hr. Ole Espersen, har en positiv holdning til den ændring, som ministeren lægger op til.

§ 847 i retsplejeloven er en utrolig gammel bestemmelse. Den har undergået ændringer to gange, i 1932 og i 1979, hvor man skabte mulighed for at afhøre vidner, selv om den tiltalte ikke var mødt. Det var et vældigt fremskridt, men udviklingen har ført med sig, at en ny ændring er absolut tiltrængt.

Ved den undersøgelse, som er nævnt i bemærkningerne, og som er foretaget af rigsadvokaten, kan man se, hvor utroligt et ressourcspild der sker, idet tiltalte udebliver i 15 pct. af sagerne, til trods for at de er lovligt forkyndt. Enhver, der kender lidt til det, ved, hvad det koster med dommere, domsmænd, forsvarere og anklagere, ny forkyndelse osv., så det er et overordentlig udmærket forslag.

Der er ikke nogen retssikkerhedsmæssige betænkeligheder i det, som også hr. Ole Espersen nævnte. Der er beskikket forsvarer, der er sket en lovlig personlig forkyndelse for den tiltalte, og han er gjort bekendt med konsekvenserne af udeblivelse. Ser vi på f.eks. politisager, som vi i dag efter § 934 rask væk behandler uden tiltaltes tilstedeværelse, idømmes der i de sager overordentlig følelige straffe allerede. Derfor går Venstre helt ind for det.

Det er nævnt i bemærkningerne, at man fortrinsvis vil antage, at bestemmelsen skal finde anvendelse i spritsager. I Venstre ønsker vi yderligere at markere, at vi også ønsker bestemmelsen anvendt i andre sager, hvor det er ubetænkeligt; det kan være tyverisager, hvor beviserne er helt sikre i form af fingeraftryk og lignende. I Venstre vil vi lægge op til, at bestemmelsen også finder anvendelse i disse sager.

Med hensyn til det andet punkt i lovforslaget, øget varetægtsfængsling, vil jeg sige, at selve bestemmelsens formulering viser, hvor restriktiv man har været i Justitsministeriet. Man stiller krav om, at der skal være en særligt bestrykt mistanke, der skal være krav om en forventet straf på mindst 5 måneder, retshåndhævelsen skal kræve fængsling, og bestemmelsen gælder ikke i promillekørsel fra 0,80 til 1,20. Man må virkelig sige, at der er lagt op til en knaldhård restriktiv fortolkning.

Jeg er enig i det, hr. Helge Adam Møller har sagt om forsæt i uagtsomhedsproblematikken her, jeg betragter ikke uagtsomt manddrab i denne konstellation som en rent uagtsom følge. Det er helt uantageligt, at man kan sidde på kroen og drikke en masse øl og derefter køre andre mennesker ihjel og færdes blandt de pårørende dagen efter.

Jeg synes, det var et overordentlig glædeligt budskab, hr. Ole Espersen kom med med hensyn til at ville overveje at udvide området til § 249. Når man ikke har gjort det i forslaget, hænger det jo sammen med, at straffeniveauet normalt i § 249-sagerne er lavere end 5 måneder.

Jeg vil i øvrigt nævne for hr. Ole Espersen, at vi jo i virkeligheden i dag har bestemmelser, der kan give anledning til varetægtsfængsling i uagtsomhedsområdet, f.eks. § 183, stk. 3, i straffeloven. Der er en strafferamme for uagtsomhed på 2 år, og det kan altså derfor give anledning til varetægtsfængsling i dag.

Vi kan ikke bruge nogen af de bestemmelser, vi har i retsplejeloven i dag. § 762, stk. 1, nr. 2, var den eneste bestemmelse, som eventuelt kunne anvendes, men det er usædvanlig sjældent, at det er, om jeg så må sige, gengangere, vi står over for.

Så lad os i forening, håber jeg, gennemføre en lovændring, som vil have stor sympati og være i overensstemmelse med den almindelige